Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26083
Copyright: Admont, Benediktinerstift

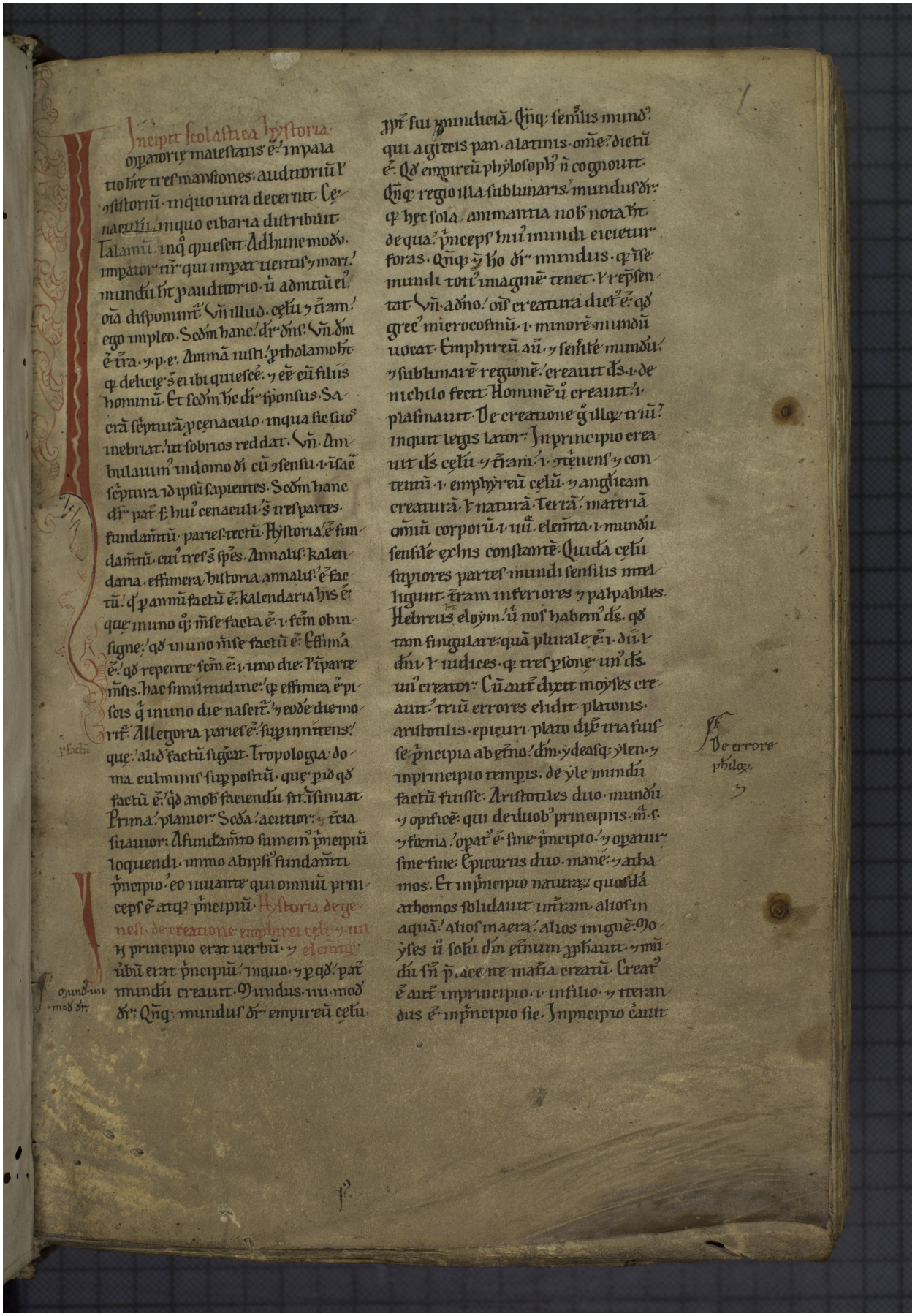

Incipit scolastica hystoria.
opatoris maiestatis ē. in pala
tio hre tres mansiones: auditorii ꝗ
historiū. in quo iura decernit. Ce
naculū. in quo cibaria distribuit
Talamū. in q̄ quiescit. Ad hunc modū.
impator nr̄ qui impat uentis ꝗ mari.
mundū hr̄ p auditorio. ū admirū ei.
ordā disponunt. Vn illud. celū ꝗ tīam.
ego impleo. Secōm hanc. dr̄ dns: Vn. dm
ē tra. ꝗ. p. e. Amnā nisi. ꝑ thalamo hr̄
q̄ delicie s̄ ei ibi quiescē. ꝗ ē cū filiis
hominū. Et secōm hc dr̄ sponsus. Sa
crā scptūrā ꝑ cenaculo. in qua sic suos
inebriat. ut sobrios reddat. Vn. Am
bulauim in domo dī cū ꝗsensu. i. ūsae
scptura id ipsū sapientes. Secōm hanc
dr̄ pat̄ f. hui cenaculi s̄ tres partes.
fundamtū. paries. tectū. Hystoria ē fun
damtū. cui tres s̄ spes. Annalis: kalen
daria. effimera. historia annalis ē fac
tū. q̄ p annū factū ē. kalendaria his ē
que in uno q̄ mse facta ē. i. fēm ob in
signe. qd in uno mse factū ē. Effimā
ē. qd repente fēm ē. i. uno die. ꝗ ipa rte
mns. hac simili tudine. q̄ effimera ē pi
scis q̄ in uno die nascit. ꝗ eodē die mo
rit. Allegoria paries ē. sup innitens.
que. aliud factū sigcat. Tropologia. do
ma culmins sup positū. que pīd qd
factū ē. qd amob faciendū sit. ūsinuat.
Prima. planior. Secda. acutior. ꝗ tēia
suauior. A fundamto sumem principiū
loquendi. immo a ipsi fundamti
principio. eo iuuante qui omniū prin
ceps ē atq̄ principiū. Hystoria de ge
nesi. de creatione emphyrei celi ꝗ tui
In principio erat uerbū. ꝗ
ūbū erat principiū. in quo. ꝗ p qd. pat̄
mundū creauit. Mundus. iii. mod
dr̄. Qnq̄ mundus dr̄ empireū celū
ppt̄ sui munditiā. Qnq̄ sensilis mund.
qui a grecis pan. a latinis. omne dictū
ē. Qd empireū philosoph ñ cognouit.
Qnq̄ regio illa sublimaris. mundus dr̄.
q̄ hec sola. animantia nob nota hr̄
de qua. principes hui mundi eicientur
foras. Qnq̄ ꝗ ho dr̄ mundus. q̄ ise
mundi totū imaginē tenet. Vt repsen
tat Vn. a dno. oīs creatura dicit ē. qd
grec microcosmū. i. minorē mundū
uocat. Emphyreū aū. ꝗ sensile mundū.
ꝗ sublimare regionē. creauit ds. i. de
nichilo fecit. Hominē ū creauit. i.
plasmauit. De creatione ḡ illq̄ tiū.
inquit legis lator: In principio crea
uit ds celū ꝗ tīam. i. ꝥtenens. ꝗ con
tentū. i. emphyreū celū. ꝗ anglicam
creaturā. ꝗ naturā. terrā. materiā
omnū corporū. i. iiii. elemta. i. mundū
sensile ex his constantē. Quidā celū
superiores partes mundi sensilis intel
ligunt. tīam inferiores ꝗ palpabiles.
Hebreus elohim. ū nos habem ds. qd
tam singulare. quā plurale ē. i. dii ꝗ
dni. ꝗ iudices. q̄ tres psone. un ds.
un creator: Cū aut dicit moyses cre
auit. triū errores eludit platonis.
aristotilis. epicuri. plato dicē tria fuis
se principia ab eno. dm. ydeasq̄ ꝗ len. ꝗ
in principio tempis. de yle mundi
factū fuisse. Aristotiles duo. mundū
ꝗ opificē. qui de duob principiis. m. s.
ꝗ fecia. opat ē sine principio. ꝗ opatur
sine fine. Epicurus duo. mane. ꝗ atha
mos. Et in principio natuā quosdā
athomos solidauit in tīam. alios in
aquā. alios in aera. alios in igne. Mo
yses ū solū dm elium ꝓphauit. ꝗ mū
dū sn p. acte mātia creatū. Creat
ē aut in principio. i. in filio. ꝗ tertian
dus ē in principio sic. In principio ē auit

De errore philo.